

Ryhmä: 5

FCI:n numero: 212
Hyväksytty: FCI 17.11.1997
SKL-FKK 4.2.1998

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

SAMOJEDINKOIRA **(SAMOIEDSKAÏA SABAKA)**

1/4

Alkuperämaa: Pohjois-Venäjä ja Siperia

Vastuumaa: Pohjoismaat / PKU

KÄYTTÖTARKOITUS: Seura- ja rekikoira.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Samojedinkoira on saanut nimensä Pohjois-Venäjällä ja Siperiassa asuneiden samojediheimojen mukaan. Heimojen asuttaman alueen eteläosissa valkoisia ja mustan- ja ruskeankirjavia koiria käytettiin poronpaimennukseen, pohjoisempana olleet puhtaanvalkoiset, luonteeltaan lauhkeammat koirat olivat metsästys- ja rekikoiria. Samojedien koirat elivät kiinteässä yhteydessä isäntäväkeensä, ne jopa nukkuivat kodassa ja lämmittivät heitä. Englantilainen eläintieteilijä Ernest Kilburn Scott vietti vuonna 1889 kolme kuukautta samojediheimojen parissa ja toi mukanaan Englantiin ruskean Sabarka-nimisen urospennun. Hän tuotti myös Uralin länsipuolelta kermanvärisen nartun nimeltä Whitey Petchora ja Siperiasta lumivalkeisen Musti-nimisen uroksen. Näistä muutamasta koirayksilöstä sekä tutkimusretkikuntien mukanaan tuomista uusista koirista alkoi nykyinen samojedinkoira kehittyä. Ensimmäinen rotumääritelmä vahvistettiin Englannissa 1909.

YLEISVAIKUTELMA: Keskipokoinen, tyylikäs, valkoinen arktinen pystykorva. Olemus ilmentää voimaa, kestävyyttä, viehkeyttä, notkeutta, arvokkuutta ja itseluottamusta. Silmien muoto ja asento sekä hieman ylöspäin vetäytyneet suupielet muodostavat rodulle tyypillisen ilmeen nk. ”samojedinhymyn”. Sukupuolten väliset erot ovat selvät.

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

SAMOJEDINKOIRA

2/4

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Runko on noin 5% säkäkorkeutta pitempi. Rintakehän syvyys on hieman pienempi kuin puolet säkäkorkeudesta. Kuono-osa on suunnilleen saman pituinen kuin kallo.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Ystävällinen, avoin, tarkkaavainen ja eloisa. Heikosti kehittynyt riistavietti. Ei koskaan arka eikä aggressiivinen. Erittäin sosiaalinen. Ei sovellu vahtikoiraaksi.

PÄÄ: Vahva ja kiilamainen.

KALLO-OSA: Sekä edestä että sivulta katsottuna vain hieman kaartuva. Levein kohta on korvien kohdalla.

OTSAPENGER: Selvä, ei liiaksi korostunut. Erittäin vähäinen otsauurre.

KIRSU: Hyvinmuodostunut, väriltään mieluiten musta. Tiettyinä aikoina vuodesta kirsun pigmentti voi olla haalistunut ns. ”talvikirsu”, kuitenkin kirsun reunoissa tulee aina olla tummaa pigmenttiä.

KUONO-OSA: Voimakas ja syvä, suunnilleen kallon pituinen, kirsua kohti hieman tasaisesti kapeneva, ei suippo eikä karkea. Kuononselkä on suora.

HUULET: Tiiviit, mustat ja jokseenkin täyteläiset. Suupielet ovat hieman ylöspäin vetäytyneet muodostaen rodulle tyypillisen ”samojedinhymyn”.

LEUAT / HAMPAAT / PURENTA: Leuat ja hampaat ovat vahvat. Säännöllinen ja täydellinen leikkaava purenta. Normaali hammaskaavio.

SILMÄT: Tummanruskeat ja syvälle sijoittuneet. Melko kaukana toisistaan, hieman vinot ja mantelinmuotoiset. Ilme ”hymyilevä”, ystävällinen, tarkkaavainen ja älykäs. Silmäluomien reunat ovat mustat.

KORVAT: Pystyt, suhteellisen pienet, paksut, kolmionmuotoiset ja hieman kärjistään pyöristyneet, liikkuvat; korkealle kiinnittyneet ja kallon leveydestä johtuen kaukana toisistaan.

KAULA: Vahva, keskipituinen ja kauniisti kaartuva.

RUNKO: Säkäkorkeutta hieman pitempi, syvä ja tiivis, mutta notkea.

SÄKÄ: Selvästi erottuva.

SELKÄ: Keskipitkä, lihaksikas ja suora. Nartun selkä voi olla hieman pitempi kuin uroksen.

LANNE: Lyhyt, hyvin vahva ja erottuva.

LANTIO: Täyteläinen, vahva, voimakaslihaksinen ja hieman viisto.

RINTAKEHÄ: Leveä, syvä ja pitkä, ulottuu lähes kyynärpäiden tasolle. Kylkiluut ovat selvästi kaareutuneet.

ALALINJA JA VATSA: Vatsaviiva on kohtuullisesti kohoava.

HÄNTÄ: Suhteellisen korkealle kiinnittynyt. Koiran ollessa tarkkaavainen tai liikkeessä häntä kiertyy kaaressa eteenpäin tiiviisti selän yli laskeutuen reidelle. Lepoasennossa häntä voi riippua ja se ulottuu kintereeseen.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Varma-asentoiset, lihaksikkaat ja vahvaluustoiset. Edestä katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset.

LAVAT: Pitkät, tiiviit ja viistot.

OLKAVARRET: Viistot, tiiviisti rungon myötäiset ja suunnilleen lapojen pituiset.

KYYNÄRPÄÄT: Tiiviisti rungonmyötäiset.

RANTEET: Vahvat, mutta joustavat.

VÄLIKÄMMENET: Hieman viistot.

KÄPÄLÄT: Soikeat, pitkävarpaiset ja joustavat, suoraan eteenpäin suuntautuneet. Varpaat ovat kaareutuneet ja hieman erillään toisistaan. Päkiät ovat kimmoiset.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaa katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset, hyvin vahvalihaksiset.

REIDET: Keskipitkät, kohtalaisen leveät ja lihaksikkaat.

POLVET: Hyvin kulmautuneet.

KINTEREET: Melko matalat ja hyvin kulmautuneet.

VÄLIJALAT: Lyhyet, voimakkaat, pystyasentoiset ja yhdensuuntaiset.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät. Kannukset tulee poistaa.

LIIKKEET: Voimakkaat, vaivattomat ja väsymättömiltä näyttävät; askel on pitkä. Eturaajojen askel on vetävä, takaraajoissa hyvä työntövoima.

KARVAPEITE

KARVA: Runsaskarvainen, paksu, joustava ja tiheä arktinen karvapeite on kaksinkertainen: aluskarva on lyhyttä, pehmeää ja tiheää, peitinkarva pitempää, karheampaa ja suoraa. Karvapeite muodostaa varsinkin uroksilla niskassa ja lapojen kohdalla pään kehystävän kauluksen. Päässä ja raajojen etupuolella karvapeite on lyhyttä ja sileää, korvien ulkopinnalla lyhyttä, pystyä ja sileää. Korvien sisäpinta on hyvin karvoittunut. Reisien takaosassa karvapeite muodostaa housut. Varpaiden välissä on suojaava karvoitus. Häntä on tuuheakarvainen. Narttujen karvapeite usein lyhyempää ja laadultaan pehmeämpää kuin urosten. Oikeanlaatuisessa karvassa on aina erityinen, luonnollinen hohde.

VÄRI: Puhtaan- tai kermanvalkoinen, tai valkoinen ja keksinvärinen (perusvärin oltava valkoinen, jossa hieman keksinvärisiä alueita). Ei koskaan saa vaikuttaa vaaleanruskealta.

KOKO

SÄKÄKORKEUS: Ihannesäkäkorkeus uroksilla 57 cm, sallittu poikkeama ± 3 cm, nartuilla 53 cm, sallittu poikkeama ± 3 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

- selvät rakennevirheet
- kevyt luusto
- heikko sukupuolileima
- pidättyväinen luonne
- keltaiset silmät
- pehmeät korvat
- tasapurenta
- tynnyrimäinen rintakehä
- kaksoiskierteinen häntä
- matalaraajaisuus
- paha länkisäärisyys tai pihtikinttuisuus
- laineikas, kauttaaltaan lyhyt tai pitkä, pehmeä, riippuva karva.

VAKAVAT VIRHEET:

- pigmenttikatkot silmäluomissa tai selvärajaiset pigmenttikatkot huulissa

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- vihaisuus tai liiallinen arkuus
- selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- sinisilmäisyys tai keskenään eriväriset silmät
- ylä- tai alapurenta
- muut kuin pystyt korvat
- muu karvan väri kuin rotumääritelmässä mainittu.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.

